

Geven (4)

En daar zaten we dan, de dag na nieuwjaar. Hoe onze zoon uit de kast kwam. Het was een gepland gesprek, omdat hij niet wilde dat het weer doodbloedde. Zo had hij eerder de gesprekken dus ervaren, au! Mijn gekwetste gevoelens zette ik opzij en we concentreerden ons op zijn verhaal. Wat er bij mij overheerste was het gevoel dat ik van hem hield.

Daar kwam het hoge woord eruit. 'Ik denk dat ik op jongens val'.

Hij verwoordde nog voorzichtig. Later in het gesprek bleek dat hij er echt al uit was, maar hij was nog niet verliefd op een jongen. Daarom wist hij het nog niet heel zeker. Hij vertelde ook dat hij een mentor had gezocht en gevonden via zijn studentenvereniging.

Ik ben trots op de manier hoe hij het aanpakt. Hij doet niets overhaast en zoekt weloverwogen zijn weg. Deze mentor is ook homo en christen. Dat is voor hem wel fijn, want dan heeft hij iemand om mee te praten die het snapt. Hoe wij ook ons best doen, wij snappen niet hoe hij hier mee en tegen heeft moeten strijden.

Wel gaaf, dat hij het met ons durfde te delen. Ik heb geprobeerd om niet emotioneel te worden. Omdat ik me al had voorbereid op deze boodschap is dat gelukt. Ouderliefde hoort wat mij betreft gevende liefde te

zijn en het was op dat moment niet belangrijk wat wij ervan vonden, maar dat wij hem moesten steunen hoe dan ook.

En dat hebben we ook tegen hem gezegd: we houden van je en steunen je, no matter what. Ik heb geen moment gedacht om hem te veroordelen. Alle puzzelstukjes vielen op hun plek. Niet op de plek waar ik wilde dat ze landden, maar toch... De kogel was door de kerk, onze zoon was uit de kast.

Nu wij nog.

Eigenlijk best vreemd dat je kind uit de kast moet komen bij zijn ouders. We wisten het toch allang? Nu zou ik het anders doen. Zou ik meer ruimte voor gesprekken geven, meer letten op de signalen en meer laten weten dat het niet uitmaakte als zou blijken dat hij homoseksueel was. Maar ja, toen wist ik nog niet wat ik nu weet. Dat je liefde groeit en je band alleen maar beter wordt.

Dat gun ik jou ook, lieve medemoeder!

Annet van Ballegooijen